

S
E
M
B
R
E
M
P
A
R
A
U
L
E
S

Entre arts plàstiques i escriptura, els mainatges de la maternal d'Arrels-Vernet fan ballar la llengua i els colors al ritme de les estacions i de les festes. Si encara no saben llegir i escriure com els més grans, no importa. Les paraules volen, rimen i ritmen al compàs dels sons del català i les mans pinten, retallen, componen i s'acoloren, sense embrutar-se mai.

*Els alumnes de tota petita, petita, mitjana i gran secció
de l'escola Arrels-Vernet*

Cassandre Masero, mestra dels mitjans-grans

Nicolas Caveribère, mestre dels tots petits-petits

Michel Bourret Guasteví, pare d'alumnes

i pallasso-poeta

SEMBREM PARAULES

SEMBREM PARAULES

Textos i il·lustracions dels nins i nines
de l'escola Arrels-Vernet de Perpinyà

escola rrels

© 2023, Edicions Trabucaire
4 carrer dels pescaires
F - 66000 - Perpinyà
www.trabucaire.com
© els autors

Primera edició
Tots drets reservats

ISBN : 978-2-84974-319-5

Trabucaire

Unes finestres obertes al món

Les classes de la maternal d'Arrels-Vernet tenen unes finestres amples obertes al pati, al cel i al món. La poesia no s'hi ensenya. Hi neix, s'hi cou, s'hi afaïçona amb riures, dubtes, preguntes, pintura i collages. Cap dirigisme. La Cassandre i en Nicolas, els mestres, trenquen barreres i fronteres per a guiar l'alè poètic dels mainatges amb l'ajuda d'en Mixi, pallasso-poeta.

Si encara no saben llegir i escriure com els més grans, no importa. Les paraules volen, rimen i ritmen al compàs dels sons del català i les mans pinten, retallen, componen i s'acoloren, sense embrutar-se mai.

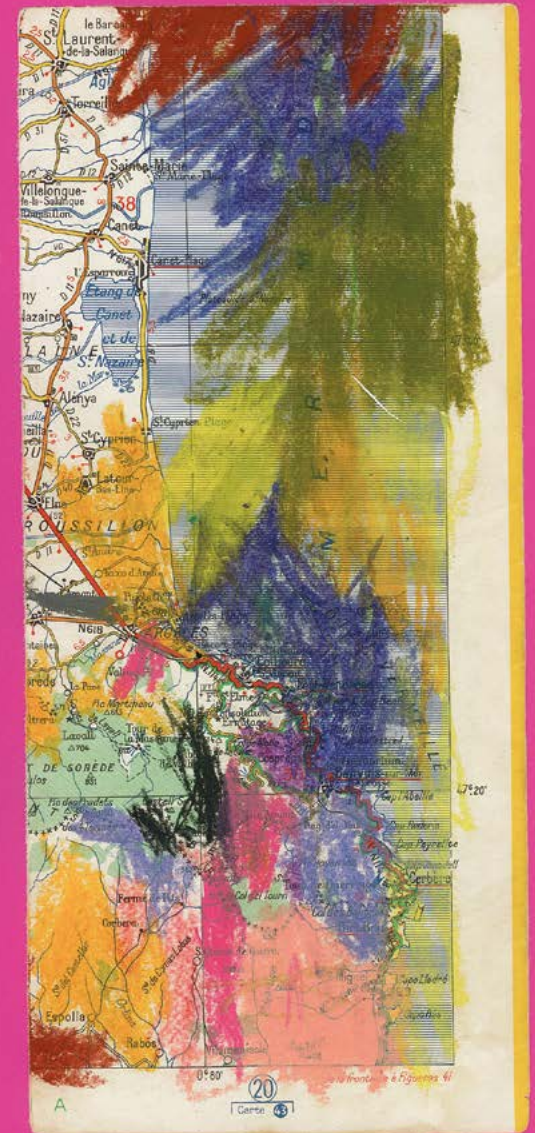
Mots purs, mots senzills, juguen amb la talla de les lletres i la forma del poema. Quan passa el pare Noël, deixa, en filigrana, la imatge d'un avet. El caramel al mig d'un conjunt de cinc versos és el regal d'un cor unànime al company o a la companya que celebra aquell dia el seu aniversari. No trobareu cap calligrama, la plasticitat de les paraules s'expressa amb colors, trets i retalls. Unes paraules hi floreixen com ecos o estendards. Escriure pluja al costat dels colors ja és esborrar els límits entre la representació i el món. Gargots de colors, traços i ratlles negres inviten a llegir els poemes clars, senzills i imaginatius que revelen la riquesa de l'aprenentatge viscut en comú.

Cau la nit
al bosc.
La llum desapareix,
tot esdevé fosc,
udolen els llops...
La por me desperta.
Quin malson!

Aquest matí m'he perdut
anant cap a l'escola
seguint les línies de colors
dibuixades sobre el mapa.

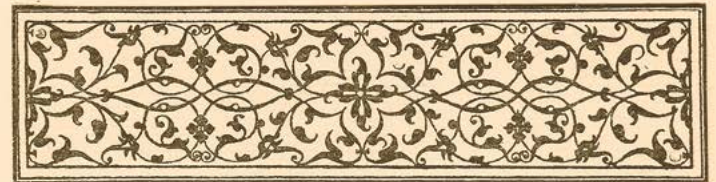
A dalt, la lluna
m'ha enviat un mot
per tornar a trobar
el meu camí.

El tren de la neu
s'ha perdut.
El fred no arriba...
Adiu ninots de neu
Adiu pare Noel...
Ara ens cal esperar,
esperar,
esperar...
el proper hivern.

Calor,
me refresqui al mar,
piscina gegant amb peixos,
abans de construir
castells de sorra,
de menjar un gelat.
Vacances d'estiu.

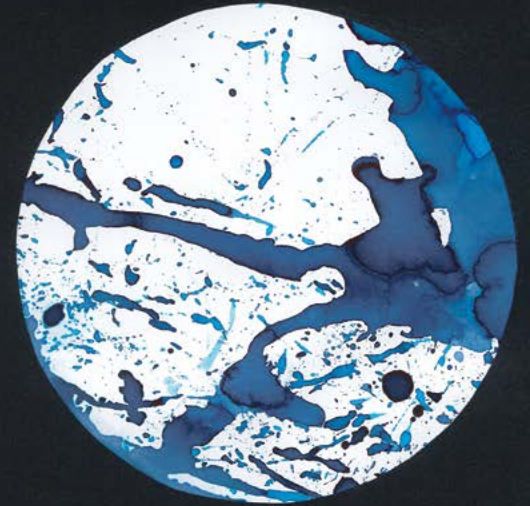
Les fulles del taronger
són com un avió de paper,
on viatgen les caretes
de les flors del taronger.

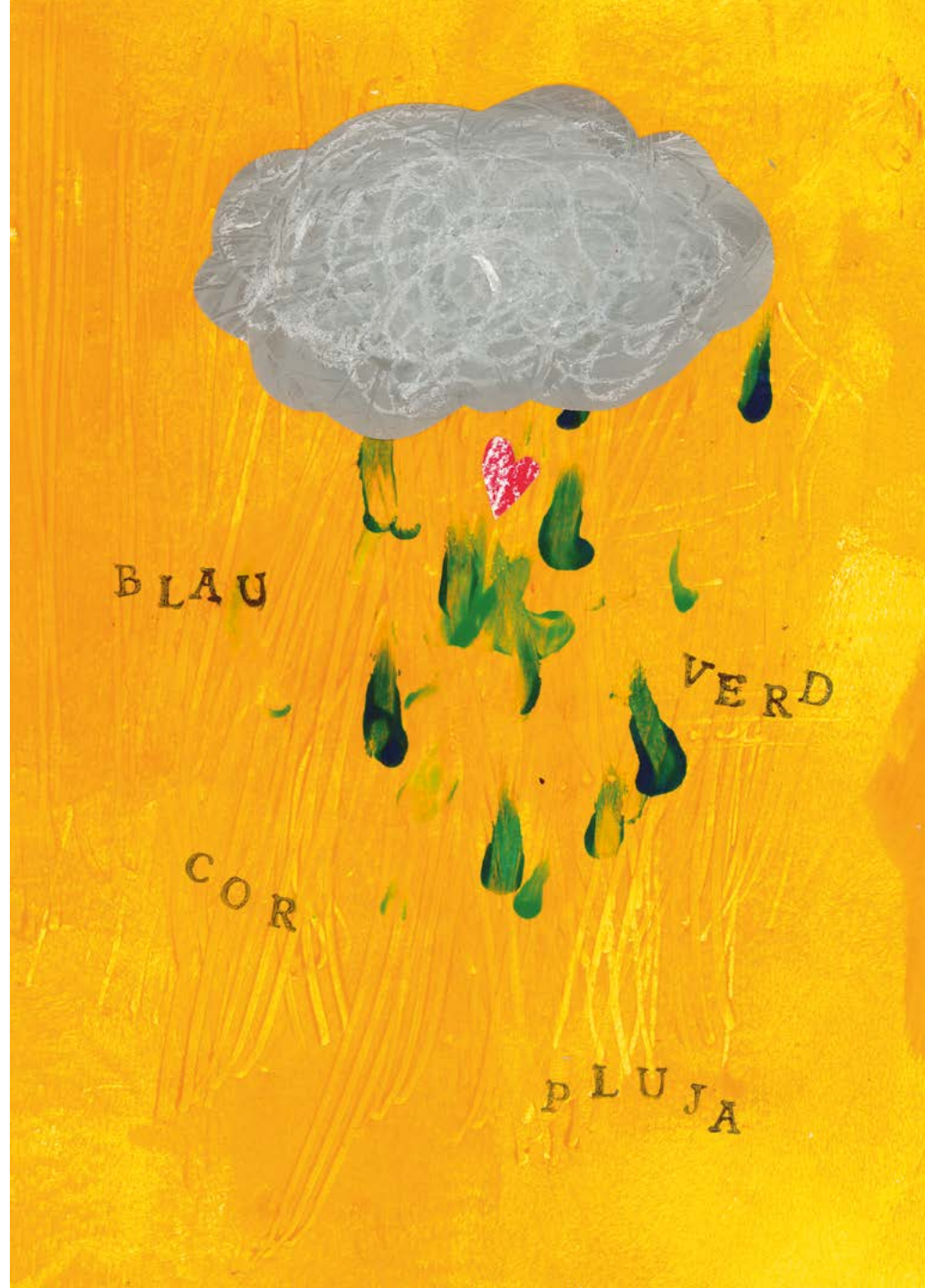
La sorra
rellisca lentament,
pols multicolor.
Minuts que giren,
temps per rentar-nos
les dents.

A la nit,
la lluna il·lumina
estrelles fugaces.
Rots d'un forat negre
que s'ha menjat
Saturn.

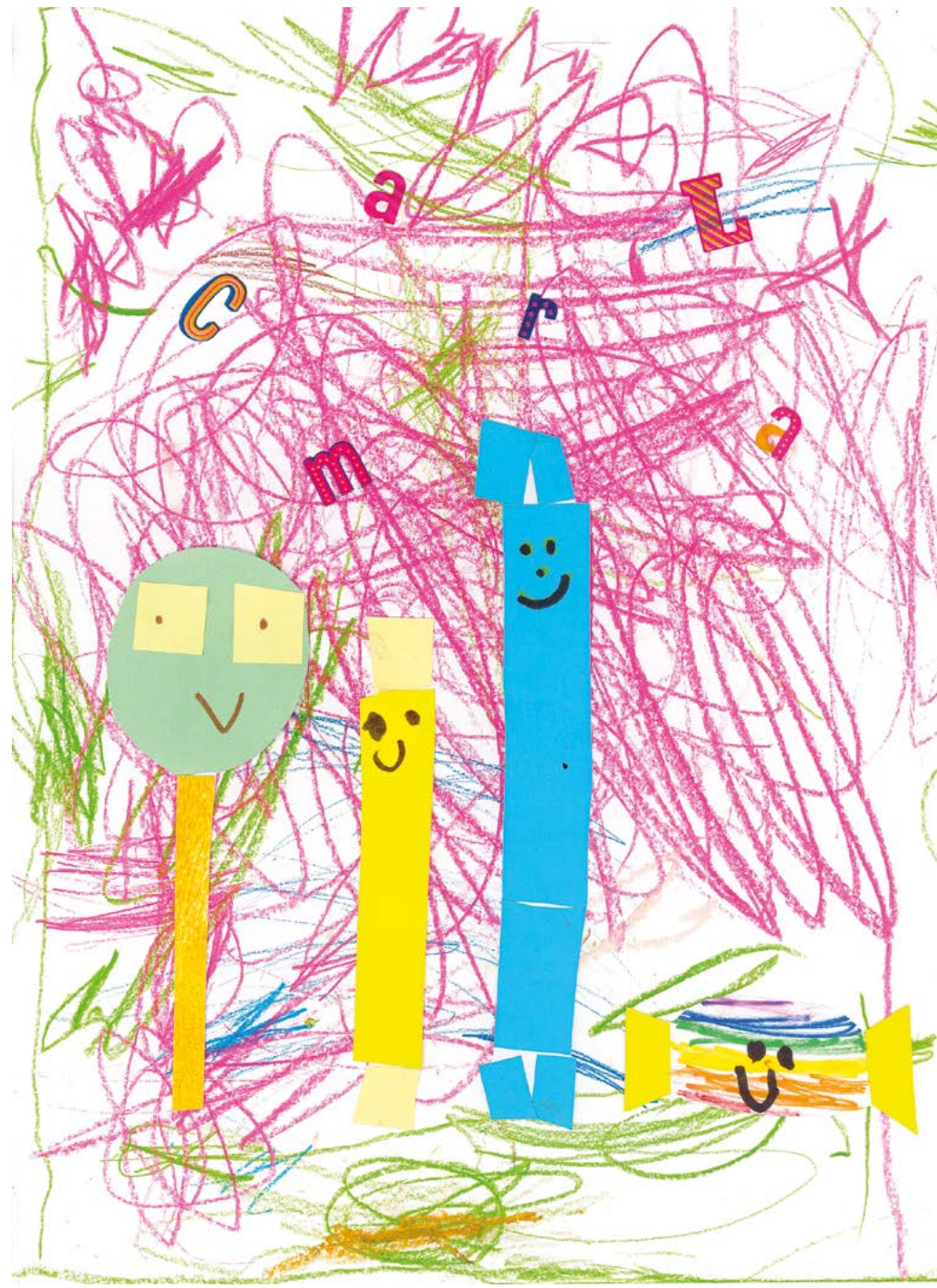
Un núvol tot gris
plora.
Llàgrimes de colors
blaves, verdes, grogues.
Tristesa d'un cor
que no vol bategar.

Pel teu aniversari :
paper de regal,
un sobre amb un mot,
un caramel,
per dir-te que t'estimi
i agrair-te per tot
el que fas per mi.

Estira'm les orelles
per obrir-me.
Mastega'm
o deixa'm fondre
dins la boca.
I renta't les dents
si no vols patir.

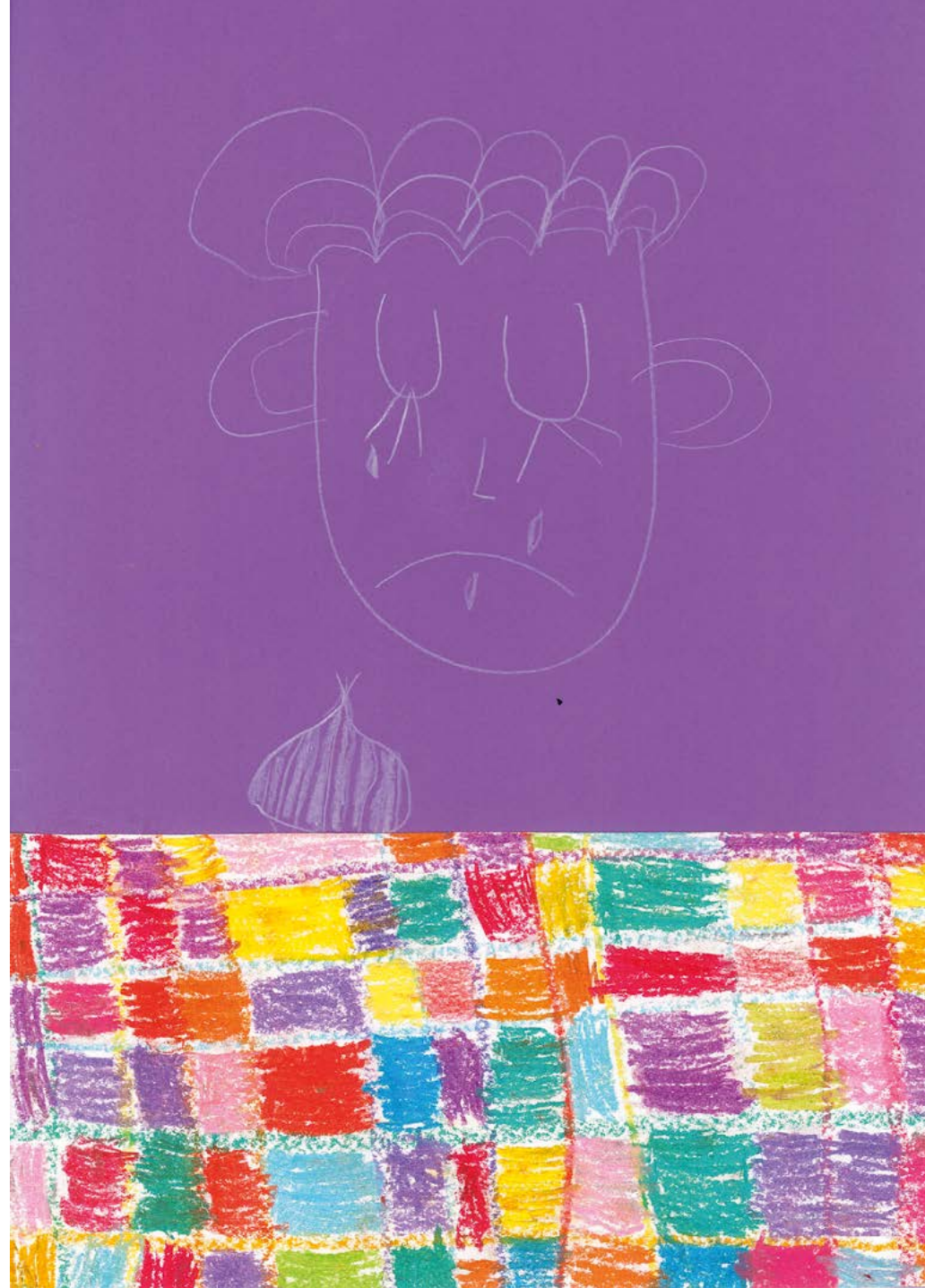
Un gat,
enfadat,
ha trencat
un plat.
Un gos,
molt gros,
ha buscat
un os.
Un os,
silenciós,
s'ha menjat
el gat
i
el gos.

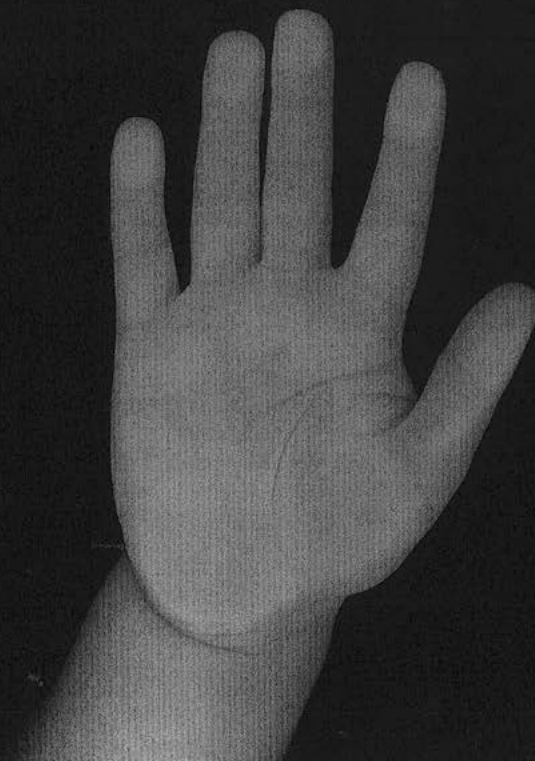
Ens amaga els estels
la bola de foc que fa
possible la vida.

No sé si és la ceba
o la por de ser sol
que me fa plorar.

És tan petita i ràpida
que no la puc beure
la gota de pluja.

Des de molt lluny
el monstre va veure
com plovia i feia sol.
De la terra, naixia
un arc de Sant Martí.
D'un cop molt fort,
amb una destrat
el va destruir
Perquè no li agradaven
els colors
i volia viure en un món
blanc i negre.

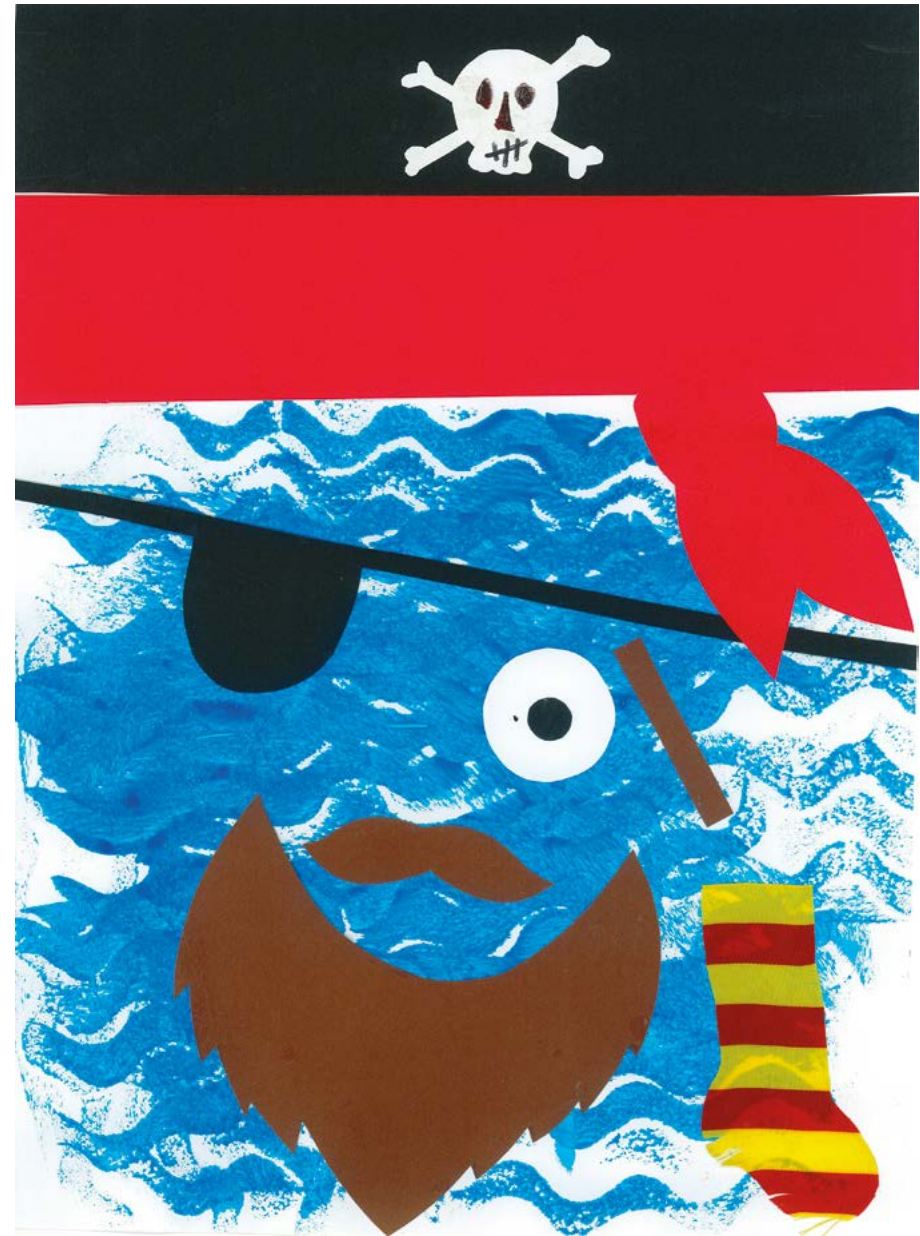
Per salvar un lloro
he fet una poció!
En una marmita negra
d'una bruixa dolenta
hi he tirat :
quatre dents de lama,
un gros cor trencat de bruixot,
pols de dits de gats,
una vintena de boles de neu,
i he barrejat
dibuixant cercles petits
a poc a poc
amb la branca de l'arbre
més alta del bosc.

Ha caigut el sol
al meu plat.
L'he refrescat amb neu
i n'he menjat un tros.
Ara, no me puc aguantar
d'escopir foc
com un drac.

Al mar Mediterrani
se barallen dos pirates dolents.
Se tiren pells de bananes
i mitjons pudents
per intentar guanyar
la cursa
que els porta
al tresor.

La finestra oberta
he sentit el vent
parlar fort.
Crits molt freds
que fan caure les fulles
a tot arreu.

Cada matí, la princesa
se mira al mirall
mentre se pinta els llavis
i el nas
de tots els colors.

Aquest llibre publicat per

s'ha acabat d'imprimir
el 23 de juny 2023